

Toch even schrikken....

Gisteren liep ik over het stuk tuin dat het meest lijkt op een tuin zoals sommige volkstuinders die graag zien. Aarde en mooie rijen met een gewas dat daar ook echt voor bedoeld was. Dat had ik bereikt door drie dagen achter elkaar met een steekscheepje heermoes te verwijderen. Een gedeelte om te drogen voor de thee, een gedeelte om in een emmer regenwater gier te worden en een gedeelte dat op het stenen pad door de tuin komt te liggen om uit te drogen tot een soort mulch.

De aardappelplanten stonden er mooi bij, hier en daar wat slakken sporen en slakkenvraat, maar ik zag ook een kever, een mooie kever. Het zal toch niet.....

Ja, een coloradokever. Het schrikbeeld van elke aardappelteler in een groot gedeelte van de vorige eeuw. Zo'n kever kon een mislukte oogst betekenen.

Of er werd met de meest giftige stoffen gespoten, waaronder DDT, of hele groepen schoolkinderen werden het land opgestuurd om kevers te rapen. Er is nog lang een meldingsplicht geweest, maar die is er niet meer.

De kever zelf doet niet zo heel veel kwaad, die eet wat stukjes van het blad tot er eitjes gelegd gaan worden. Zo'n 200 per kever en daar komen larven uit die veel vraatzuchtiger zijn. Die kunnen een hele plant opeten en zonder bladgroen groeit er geen aardappel.

Veel vijanden hebben de kever en de larf niet omdat zij eten van een giftige plant uit de nachtschadefamilie en al dat gif zit in het beestje.

Ik heb 4 kevers gevangen en ze een "humaan" einde gegeven. Vandaag geen nieuwe gezien, dus wie weet zijn mijn aardappelen gered.

Het is en blijft een mooie kever en mezelf kennende zie ik er vast een paar over het hoofd.

Door Jan van den Bos